अद्य मे सफलं जन्म तारितञ्चाद्य मे कुलं । अद्यायं तारितो देशो मम तार्क्ष्य त्वयाऽनघ ।
वक्तुमिच्छामि तु सखे यथा जानासि मां पुरा । न तथा वित्तवानस्मि क्षीणं वित्तञ्च मे सखे ।
न च शक्तोस्मि ते कर्त्तुं मोघमागमनं खग । न चाशामस्य विप्रेर्षेर्व्वितथीकर्त्तुमुत्सहे ।
तत्तु दास्यामि यत् कार्य्यमिदं सम्पादयिष्यति । अभिगम्य हताशो हि निवृत्तो दहते कुलं ।
नातः परं वैनतेय किञ्चित्पापिष्ठमुच्यते । यथाशानाशनालोके देहिनास्तीति यद्वचः । १९२५
हताशो ह्यकृतार्थः सन् हतसम्भावितो नरः । हिनस्ति तस्य पुत्रांश्च पौत्रांश्चाकुर्व्वतो हितं ।
तस्माच्चतुर्णां वंशानां स्थापयित्री सुता मम । इयं सुरसुतप्रख्या सर्व्वधर्म्मोपचायिनी ।
सदा देवमनुष्याणामसुराणाञ्च गालव । काङ्क्षिता रूपतो बाला सुता मे प्रतिगृह्यतां ।
अस्यां शुल्कं प्रदास्यन्ति नृपा राज्यमपि ध्रुवं । किं पुनः श्यामकर्णानां हयानां द्वे चतुःशते ।
स भवान् प्रतिगृह्णातु ममैतां माधवीं सुतां । अहं दौहित्रवान् स्यां वै वर एष मम प्रभो । १९३०
प्रतिगृह्य च तां कन्यां गालवः सह पक्षिणा । पुनर्द्रक्ष्याव इत्युक्त्वा प्रतस्थे सह कन्यया ।
उपलब्धमिदं दारमस्यानामिति चाण्डजः । उक्त्वा गालवमापृच्छ्य जगाम भवनं स्वकं ।
गते पतङ्गराजे तु गालवः सह कन्यया । चिन्तयानः क्षमं दाने राज्ञां वै शुल्कतोऽगमत् ।
सोऽगच्छन्मनसेक्ष्वाकुं हर्य्यश्वं राजसत्तमं । अयोध्यायां महावीर्य्यं चतुरङ्गबलान्वितं ।
कोषधान्यबलोपेतं प्रियपौरं द्विजप्रियं । प्रजाभिकामं शाम्यन्तं कुर्व्वाणन्तप उत्तमं । १९३५
तमुपागम्य विप्रः स हर्य्यश्वं गालवोऽब्रवीत् । कन्येयं मम राजेन्द्र प्रसवैः कुलवर्द्धिनी ।
इयं शुल्केन भार्य्यार्थं हर्य्यश्व प्रतिगृह्यतां । शुल्कं ते कीर्त्तयिष्यामि तत् श्रुत्वा सम्प्रधार्य्यतां ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि गालवचरिते चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
॥ नारद उवाच ॥ हर्य्यश्वस्त्वब्रवीद्राजा विचिन्त्य बहुधा ततः । दीर्घमुष्णञ्च निःश्वस्य प्रजाहेतोर्नृपोत्तमः ।
उन्नतेषून्नता षट्सु सूक्ष्मा सूक्ष्मेषु सप्तसु । त्रिगम्भीरा त्रिगम्भीरे स्त्रियं रक्ता सुपञ्चसु ।
बहुदेवासुरालोका बहुगन्धर्व्वदर्शना । बहुलक्षणसम्पन्ना बहुप्रसवधारिणी । १९४०
समर्थेयं जनयितुञ्चक्रवर्त्तिनमात्मजं । ब्रूहि शुल्कं द्विजश्रेष्ठ समीक्ष्य विभवं मम ।
॥ गालव उवाच ॥ एकतः श्यामकर्णानां शतान्यष्टौ प्रयच्छ मे । हयानाञ्चन्द्रशुभ्राणां देशजानां वपुष्मतां ।
ततस्त्वं भविता चेयं पुत्राणां जननी शुभा । अरणीव हुताशानां योनिरायतलोचना ।
॥ नारद उवाच ॥ स तत् श्रुत्वा वचो राजा हर्य्यश्वः काममोहितः । उवाच गालवं दीनो राजर्षिर्ऋषिसत्तमं ।
द्वे मे शते संनिहिते हयानां यद्विधास्तव । एष्टव्याः शतशस्त्वन्ये चरन्ति मम वाजिनः । १९४५
सोऽहमेकमपत्यं वै जनयिष्यामि गालव । अस्यामेतं भवान् कामं सम्पादयतु मे वरं ।
एतत् श्रुत्वा च सा कन्या गालवं वाक्यमब्रवीत् । मम दत्तो वरः कश्चित् केनचित् ब्रह्मवादिना ।
प्रसूत्यन्ते प्रसूत्यन्ते कन्यैव त्वं भविष्यसि । स त्वं ददस्व मां राज्ञे प्रतिगृह्य हयोत्तमान् ।
नृपेभ्यो हि चतुर्भ्यस्ते पूर्णान्यष्टौ शतानि मे । भविष्यन्ति तथा पुत्रा मम चत्वार एव च ।